

පලමුවන තියුවීම

උත්පත්ති ත්‍යාච් ගත් පායකි.

“තගේ විංය හා ඇගේ විංය අතර බද්ධ වෙටරය තබන්නේ.”

එහෙත් දේවි සම්දූත්තන් වහන්සේ මිනිසාට හඩ ගසම්න් “නුම් තොප්පේ” යේ ඇසු සේකි. “මබ වහන්සේගේ තවහඩ උයන් මට ඇසිණි. එහෙත් මා නග්න බැවින් බිඟ වී සැහැවුණුම්”යි ඔහු උත්තර දුන්ගේ ය. එවිට උත්තහන්සේ “නුම් තගේ බව සීවි කවරත්ද? මා නුම් තහනම් තළ ගසින් නුම් ගෙවි කුවෙහිද”යි ඇසු සේකි, ඔහුද පිළිතුරු දෙමින්. “මබ මට සහතාරය වශයෙන් දුන් ස්ත්‍රීය ඒ ගසේ ගෙවි තඩ මට දුන්නාය, මමන් කුවෙම්”යි පැවැසි ය. එවිට දේවි සම්දූත්තන් වහන්සේ ස්ත්‍රීයට තතා තොට “නුම් මෝ කල් මන්දු”යි ඇසු සේකි, “සර්පය මා රවටි ය. මමන් කුවෙම්”යි ඇ පිළිතුරු දුන්නාය, එවිට දේවි සම්දූත්තන් වහන්සේ සර්පයට තතා තොට මෝසේ විදු යේකි. “තා මෝ කළ බැවින් සියලු ගව මිනිෂයට ද වනයේ සියලු මූගයට ද වඩා තොළ සාප ලද්දක් වේවා! දිඩි ඇති තාත් උරග යමින් තොළ පිවිලි තත්තෙහි ය. තා හා ස්ත්‍රීය අතර ද තගේ විංය සහ ඇගේ විංය අතර ද බද්ධ වෙටරය තබන්නේ.” ඔහු තගේ හිස පොඩි කරන්නේ ය. තොළ ද ඔහුගේ විශ්‍රාම් දැඳු තරන්නෙහි ය.”

දේවි ව්‍යෙනය එයේ ය.

පිළිතුරු හිය

හිත්වලය 130:1-8

පිළිතුරු: සම්දූත්තන්ගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ තිරසාර ය. ගැලුවීම මූල්‍යත්වීන් එතුම්න් අනෙහි ය.

හිය: සම්දූති, දුන් සයුරු සිට මම ඔබට මොර ගසම්, සම්දූති, මාගේ හඩඩ සටන් දුන් මැනුව. මාගේ තත්ත්වාවිවට ඔබේ තන් යොමු කළ මැනුව. සම්දූති, මබ අපේ අපුතුකම් සහන් තර තබන සේන් නම් විනිශ්චයෙන් බෙරෙන්නට පුරුවන් තවරෙකුට දී?

එහෙත් ඔබ කෙරෙහි ගරු බියෙන් සිරින පිණිස මබ අපට තමාව දෙන සේකි. මම සම්දූත්තන්ගේ උපකාරය උද්ධ්ම බලා සිරිම්. එතුම්න්ගේ විවනය කෙරෙහි බලාපොරොත්තුව තබමි. පහන් වන තුරු බලා සිරින මුරතරුන්ට වඩා, එසේය, එලිය වැවෙන තුරු බලා සිරින මුරතරුන්ට වඩා මම සම්දූත් එතතුරු බලා සිරිම්.

එම්බා ඉශ්‍රායෙල් ජනයෙනි! සම්දූත් කෙරෙහි බලාපොරොත්තු වන්න. මන්ද,

සම්දූත්තන්ගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ තිරසර ය. ගැලුවීම මූල්‍යත්වීන් එතුම්න් අනෙහි ය. එතුම්න් ඉශ්‍රායෙල් ජනය ඔවුන්ගේ පාප සියල්ලෙන් මුද හරින සේකි.

දෙවන තියුවීම

2කාරීන්ති 4:13- 5:1

අද්ධ වූ ප්‍රාථමික අපේක්ෂාත් තුමන් විසින් කොරීන්තවරුන්ට උයන ලද දෙවන භූජනෙන් කොටසකි.

ඇදහිල්ල ඇති අපින් විශ්වාස තරන තිසා තතා තරමු.

තවද “මම විශ්වාස කළ තිසා තතා තෙලුම්”යි ඇදහිල්ල ඇති අපින් විශ්වාස තරන තිසා තතා තරමු. ස්වාමීන් වන ජ්‍යෙෂ්ඨ වහන්සේ උත්ත්‍රාන තෙන් බවද ඔබ සමඟ අපත් උත්තහන්සේ ඉදිරියට පැමුණුවන බවද අපි දතිමු. මේ සියල්ල ඔබ උදෙසා සලසා ඇත්තෙන් දේව වරප්‍රසාදය බොහෝ දෙනෙනු වෙත පැවැතිරි වැඩි වී යාමන් දේවියන් වහන්සේගේ මහිමය සදහා ස්ත්‍රීන් දීම ද අවිත වන පිණිස ය. එබැවින් අපි අවධාරය නොවමු.

බාහිර වශයෙන් අප දිරුපත් වේමින් සිටියන්, අභ්‍යන්තරීක වශයෙන් අපි දිනත් දිනම අත් වේමින් පවතිමු. දැනට අප විදින තාවකාලික පුළු දුක, එය මුළුමනින් ම ඉත්ත්වා යන පදනමන ගේරස් සම්භාරයකට මග පාදයි. මත්දා අප හෝ යොමු තර සිටින්නේ දැනුමාන දේ දෙස නොව අදානුමාන දේ දෙස ය. දැනුමාන දේ තාවකාලිය. අදානුමාන දේ පදනාලිය. තුබාරමත් වැනි අපගේ ගොමික නිවාසය ගර වැවුත්ත් දෙවියන් වහන්සේගෙන් වන, අතින් නොතැනු පදනාලික නිවාසයක් ස්විරිගයෙහි අපට ඇති දේවි වාක්‍යය එසේ ය.

සාම්බුකාරය

පුවම් 14:23

ඇලේෂ්‍යය! ආලේෂ්‍යය!

“යමක් මට ප්‍රෝම් කරන්නේ නම්, හෙතෙම මාගේ ධර්මය පිළිපෘත්තේය.

මාගේ පියාන් වහන්සේ ද ඔහුට ප්‍රෝම් කරන සේක.

අපි ඔහු වෙතට පැමිණ ඔහු සමග වාසය කරන්නෙමු.” යි ස්වාමින් වහන්සේ වදුරන සේක. ඇලේෂ්‍යය!

ඇද්ධිවූ සුවිශේෂය

මාත් 3:20-35

පුවිශේෂක මක් තුවන් විසින් ලියන ලද දේව් වාක්‍යය නම් මෙයේය.

ඇද්ධියන්වායෙන් අපහා කරන සිනිවිතු ක්වර ක්‍රාක වත් ක්වාචක තැන්තේ ය.

සේස්ස් වහන්සේ ගෙදර ගිය සේක. ඔවුන්ට කුම කන්න වත් අවකාශ තැන් වන තරමට සමුහයක් යෙත් රස් වූ හ. උන් වහන්සේගේ තැදුයේ ඒ අසා උන් වහන්සේ අල්ලා ගැනීමට ගියා. එසේ ගියේ, “උන් වහන්සේ සිනිවිත්ල වී සිටින්” යි සමහරුත් කී බැවුති. ජේරුසාලමෙන් ආ විනයධරයේ, “මොහුට බෙල්සේබුල් ආවේග වී ඇතු යි”ද, “දුෂ්චාත්මකි පත් බලයෙන් ඔහු දුෂ්චාත්මයන් දුරු කරන්” යි ද තී හ. එවිට උන් වහන්සේ ඔවුන් තමන් වෙත කැදවා, උපම්වලින් තත් කරමින් මෙයේ ව්‍යාළ සේක: “සාන් දුරු කරන්න සාන්ට ම පුරුවන් ද? යම් රාජ්‍යයක් රට ම විරෝධී ව සේද ව්‍යවහාර්, ඒ රාජ්‍යයට පවතින්න නොහැති ය. යම් ගෙදරක් රට ම විරෝධී ව සේද ව්‍යවහාර්, ඒ ගෙදරට ඇවැත්මක් තැන්තේ ම ය. සාන් තමාට ම විරෝධී ව තැන් සේද ව්‍යවහාර්, ඔහුට පැවැත්මක් තැත. එය අවසානය වේ. එහෙත්, බලවතෙකු පළමුකොට බැදුදමා මිස, ඔහුගේ ගෙට වැද බැඩි කොල්ලකන්න කිසිවෙතුව නොහැතිය. ඔහුගේ ගෙය කොල්ලකන්න හැති වන්නේ, එසේ කළුත් පමණකි. “සැබුවින් ම මම ඔවට තියම්, මිනිසුන්ගේ සුම භාපයන් ද සියලු ආකාර දේව් අපහාසයන් ද කම් කරනු ලබන්නේ ය. එහෙත් ඇද්ධියන්වායෙන්ට අපහා කරන තිසිවෙතුවට කවර කළක වත් කමාවත් තැන්තේ ය. ඔහු සදාතන පාපයන් ගැන වරදතරවිති.” මෙයේ ව්‍යාලේ, “උන් වහන්සේට අද්ධියන්වායන් වැනි ඇතු යි”යි ඔවුන් පැවුස් බැවුති. එවිට උන් වහන්සේගේ මැනීයෝ ද සහේදාරයෝ ද අවුන් පිටත සිට, උන් වහන්සේ කැදවා පත්විචයන් යැවු හ. සමුහයක් උන් වහන්සේ අවට වාඩී වී උන්හා. ඔවුන්, “අන්න, ඔබි මැනීයෝත්, සහේදාරයෝත්, සහේදාරයෝත් පිටත සිට ඕබ සොයන්”යි උන්වහන්සේට සිහ. උන් වහන්සේ උන්තර දෙමින්, “මාගේ මැනීයෝත්, මාගේ සහේදාරයෝත් මැනී පෙන්විමින්, තමන් පිටවරා අවට වාඩී වී සිටියුත් දෙස වට්ට බල, “මෙන්න මාගේ මැනීයෝත්, මෙන්න මාගේ සහේදාරයෝ ! දෙවියන් වහන්සේගේ කුමුත්ත ඉට කරන කවරත් හෝ වෙත් වා, ඔවුන් මාගේ සහේදාරයාත්, මාගේ සහේදාරීත්, මාගේ මැනීයෝත් ය”යි ව්‍යාල සේක.

පුවිශේෂ වාක්‍යය එසේ ය.